

ÓHEGY-HÍREK

ÓBUDA HEGYVIDÉKIEK EGYESÜLETÉNEK LAPJA • XXII. ÉVFOLYAM 6. SZÁM • 2017. JÚLIUS

Óhegy Napok - 2017

„Reformáció és végvári harcok”

Idén már 15. alkalommal rendezték meg az Óhegy-napok rendezvénysorozatát a Népházban. Ez alkalommal a reformáció kezdetének 500. évfordulója és a vele egyidőben hazánkban zajló végvári harcok álltak a program összeállításának fókuszában. Rögtön az első napon, a megnyitón figyelemfelkeltő műsor várta a szépszámban megjelenteket. Először Dr. Mojzsis Dóra, az Óhegy-napok háziasszonya és főszervezője üdvözölte az egybegyűlteket, majd Bús Balázs Óbuda-Békásmegyer polgármestere köszöntötte a vendégeket, köztük Peterdiné Molnár Judit tiszteletes asszonyt, az Óbudai Református Egyházközség helyettes lelkipásztorát, végül Gy. Szabó András előadóművész méltatta és nyitotta meg Pécsi L. Dániel „Címerekkel írt történelem” című kiállítását. A jeles jelképtervező művész, aki töb-

bek között az egyesületünk címerét is tervezte, igen értékes és érdekes tárlattal ajándékozta meg az érdeklődőket, beavatva a kíváncsi lakikusokat is a címerek varázslatos világába. A nagy meleg ellenére teljes harci díszben sorakoztak fel a Wisocky Légiónak végvári vitézei. Pál Szilveszter fiatal művész klasszikus gitárjátéka is nagyban hozzájárult a hangulathoz és emelte a műsor színvonalát. Rendkívül érdekes és igen tartalmas összefoglaló előadást halhattunk Viszket Zoltán történész-muzeológustól, az Óbudai Múzeum munkatársától, magáról a reformáció kialakulásáról és az óbudai hitközségek megalakulásáról, működéséről. A színvonalas esemény végén a résztvevőket hűsítő pezsgő és finom pogácsa várta, valamint az elkövetkezendő két nap további programjai.

Horváth Péter

Óhegy Napok – 2017

A második nap

A gyülekező közönséget marcona végvári vitézek (Piroch Gábor csapata), zeneszásaikat hangoló muzikusok (Kecskés András és együttese) és izgatott amatőr színjátszók látványa fogadta. És nem utolsó sorban két gyönyörű paripa! A zenei ráhangolódás után a reformáció és a végvári harcok időszakának költői műveiből idéztek az egyesület felolvasószínházának tagjai. Szenczi-Molnár Albert zoltárai, Heltai Gáspár fabulái évszázadokon átívelő gondolatokat közvetítettek az Óhegy Napok közönségének, a mai kor emberének is. Egy modern dráma, Sütő András Csillag a máglyán című darabjának hitvitázó nagyságai: Kálvin János és Szervét Mihály szópárba mintha korunk esemé-

nyeire reflektálva íródott volna; a hatalom és a hatalmon levők örök érvényű problémáiról vitázva. Arany János versében a mindhalálig való helytállás rendítette meg a hallgatóságot. Kecskés Andrásék előadásában zoltárok és Tinódi Sebestyénnek az egeri hőskről szóló történelmi éneke is segített felidézni a végvári harcok idejét és a reformáció szellemiségét. A záróakkord: Dobó István egeri várkapitány esküje, a felolvasó színház előadásának katartikus élményt nyújtó befejezése volt! Köszönet ezért a közreműködőknek: Etelközi Péternek, Fábry Zoltánnak, Nagy Ákosnak, Benyó Dórának és nem utolsó sorban Raffinger Évának, akinek szigorú és értő direktorsága nélkül ez a műsor nem jöhetett volna létre!

A veretes gondolatok után ízelítőt kaphattunk a végvári idők viadalaiból. El sem tudtuk képzelni, hogy Népházunk kis-méretű udvarán is láthatunk lovas csatajeleneteket - a gyalogos harcok mellett -, és ezen a kis területen is átélhettük a filmes csatajelenetek hangulatát! Köszönet mindezt Piroch Gábor kaszkadórcsapatának! A lelkesen hajrázó közönségnek is köszönet, mert nyilván az ő biztatásuk is közrejátszott a török-magyar párharckor magyar győzelmeiben!

A tetet-lelket felüdítő események után jólesett a „fogadó-pálinka” és a vacsora, amelyek vadas marhasültjét minden bizonnyal az egeri vitézek is szívesen elfogyasztották volna. Ezt kései utódaik, a harcban megfáradt vitézeink meg is tették!

Éppen hogy elhangzottak az alkalomra írott versek, amikor a vacsorát megköszönő vitézek hirtelen elrabolták a ház asszonyát, és felszólították a jelen lévő férfiakat, hogy kiszabadításáért álljanak ki viadalra a vitézekkel! Szerencsére jelen volt az elrabolt háziasszony egyik fia is, aki mert kiállni a marcona harcosokkal, ellenkező esetben kénytelenek lettek volna a vitézek a hölgyet magukkal vinni. Bár lehet, hogy a hölgy ezért nem lett volna nagyon elkeseredve!

Az Óhegy Napok második napjának estje Kecskés Andrásék zenei blokkjával végződött. A versek, a zene és a csatajelenetek emléke kísértte el a hazatérő vendégeket.

Az est résztvevőinek nevében lejegyezte a szervező:

Benyóné Dr. Mojszis Dóra

Óhegy Napok – 2017

A főző- és sütiverseny győztesei

Az idei főzőversenyre nyolcan érkeztek, és négyen hoztak sütit bírálatra, és mérték össze tudásukat. Műveikkel valamilyen módon mindannyian a reformáció korát idézték.

A zsűri tagjai Koch Danica, Komáromi Péter, Lőcsei József, Raffinger Éva Szabó Magdolna voltak. A zsűri elnöke a szakácsok bírálatánál Raffinger Éva a szakácsversenyek első győztese, a „Raffi konyhája” tulajdonosa. A cukrászok bírálatánál Koch Danica mestercukrász volt. Az elnökök több szempont alapján összegezték a zsűri véleményét, döntését. Szempont volt, a főzet ízvilága, korhűsége és az összetevők kiválasztásának igényessége, azok helyes aránya, de a tálalás igényessége is. Nagy volt a versengés, a zsűri szerint nem volt jobb vagy gyengébb főzet, mégis dönteni kellett.

Horváth Péter a „Táborhegyi piláf” (török étel) főztjével gyorsan sikerrel aratott, Rácz András „Kecskegida pörkölt”-tel remekelt.

A névrokon Rácz Eszter a férjével készítette „Bocskai báránypószta” főzettel rukkolt elő sikeresen. Tauner Tibor a braunhaxlerék módjára „Erdei gombás pörkölt”-tel jeleskedett. Wiedemann István barátjával, Salubil Jánossal készítette „Székely népek húsos káposztája, punyával” méltán büszkélkedhetett.

A harmadik díjat nyerte Benyó Marci „Egri vitézek kedvence”, a tárkonyos, zöldborsos, tejszínes csirkemell raguval. A munkában társai voltak Benyó Dóri, Dienes Andrea és Orosz Diana.

A második díjat Rajnák László nyerte az igényesen elkészített „Fisendtöksz” fantázia nevű (kapros tök habarás nélkül, rántott ponttyal, harcsával) főztjével. Rajnák Laci a közönség díját is elnyerte.

Az ÓHEGY LEGJOBB SZAKÁCSA – 2017 díjat és az azzal járó serleget pedig Fábri Zoltán nyerte el, a „Végvári vitézek töltött ká-

posztája marhaborda ágyon” nevű igényes és finom főztjével.

Az „Óhegy legjobb cukrásza” címért ebben az évben négyen versenyeztek. A harmadik helyen Benyó Dóra végzett a „Vituska citromos túrótortájával”, a második helyen pedig Rácz Eta „Dobó diós kedvence” süteményével.

Az „ÓHEGY LEGJOBB CUKRÁCSA - 2017” díjat holtversenyben ketten is elnyerték, Keresztes Krisztina a 'Croquembouche' (égetett tészta, vanília és grillázs krém, karamell) golyókkal, és az ifjú Novath László a „Málna a köbön” nevű tortájával.

Jól éreztük magunkat, kiváló hangulat volt, amit csak tovább fokozott a Békás Zenekar, Juhász Dénes vezetésével. Bízunk benne, sőt láttuk, hogy kedves vendégeink és közreműködőink jól érezték magukat, és számos élménnyel gazdagodtak.

az Egyesület Vezetősége

A győztes sütemény

Málna a köbön

Piskóta 4 tojássárgát habosra kevertem 250 g porcukorral. Kanalanként hozzáadtam 9 ek. vizet, és sütőporral elkevert 150 g lisztet. Végül hozzáadtam a tojásfehérjéből felvert habot. 22 centis tortaformában 180°-on 40 percig sütöttem.

Csokoládékrém 2 tojást elkevertem 2 ek. kakaóval, 3 ek. liszttel, 200 g porcukorral, 3-4 ek. tejjel. 2,5 dl tejet felfőztem 1 cs. vaníliás cukorral. Hozzáadtam a tojásos pépet és kis lángon, kevergetve sűrűre főztem. A tűzről levéve belekevertem 100 g vaját.

Málnakrém 2 tojássárgáját egy kanál cukorral habosra kevertem. 100 g cukrot vízzel felforraltam, majd forróan a tojássárgához kevertem. Hozzáadtam egy tasak vízzel összeemelegített zselatint, és 250 g összetört, szűrőn átnyomott málnát. Végül hozzáadtam habfixálót felvertem 4 dl habtejszínt. Felhasználásig hűtőbe tettem.

Málnaszelé 150 g málnát, 50 g cukrot és 1 dl vizet összeforraltam, hozzáadtam egy tasak zselatint. Hűtjük, amíg kissé megszilárdul.

A kihűlt piskótát félbe vágtam, megkentem a csokoládékrémmel. A piskóta másik felének kivágtam a közepét, piskótagyűrűt csináltam, beletöltöttem a málnaszelét, majd a málnakrémet helyeztem rá. A tortát is ezzel vontam be. Csokoládéreszelékekkel és málnával díszítettem. A maradék piskótából és krémből még egy mini tortát össze lehet állítani.

Novath László

Novath László, az „Óhegy legjobb cukrásza”

Keresztes Krisztina, az „Óhegy legjobb cukrásza”

Fábri Zoltán, az „Óhegy legjobb szakácsa”

A finom EtaSüti

Dobó diós kedvence

Hozzávalók: 5 db tojás, 30 dkg porcukor, 3 evőkanál víz, 1 csomag sütőpor, 13 dkg dió, 20 dkg finomliszt, 1 evőkanál holland kakaó.

5 db tojásfehérjét 30 dkg porcukorral habverővel kemény habbá kell keverni. 3 evőkanál vizet adunk hozzá, majd a tojássárgájával tovább keverjük, amitől még keményebb lesz. A 20 dkg lisztet 1 csomag

sütőporral, 1 evőkanál kakaóval elkeverjük, majd fokozatosan a masszába keverjük végül a 13 dkg tördelt diót. Margarinral kikent, lisztezett tepsiben megsütjük.

Krém a tetejére: 1 csomag eperpuddingot 2 dl tejjel megfőzünk, ha kihűlt, teszünk hozzá fél csomag margarint, 1 csomag vaníliás cukrot, 15 dkg porcukrot és habosra keverjük. A kihűlt tészta tetejére kenjük, megszórjuk kakaóval. (Idényben bele lehet keverni eperbefőttet vagy eperdzsemet.)

Rácz Andrásné Eta

Gasztropuccs és akusztikus koncertek az Esernyősből

Az óbudai Fő téren található kultúrkávézó izgalmas programokkal várja egész nyáron vendégeit. A kulináris élvezetek rajongói júliusban két alkalommal is találkozhatnak a gasztronómiában jeleskedő szakértőkkel. A Reggeli Gasztroplacc elnevezésű vasárnapi programok házigazdája lesz Raj Ráchel tortatervező, majd Szabó Lea gyümölcszobrász. Tovább folytatódik a WuU zenei sorozat a hamisítatlan óbu-

dai polgári bérház árnyas belső udvarán. Az izgalmas helyszínen fiatal, de már ismert zenészek adnak akusztikus koncerteket. A látogatók többek között Bérczesi Robival, Nové Somával vagy a Lóci játszik együttesével találkozhatnak.

Deme László
1033 Budapest, Fő tér 2.
+36 1 229 5825, +36 30 883 1953
<http://esernyos.hu/>

Ki a fagyit szereti...

...szerintem nem lehet rossz ember! A melegedő tavasz levegő már emlékeztet, a nyári forróság pedig egyenesen sürget valami hűsítő finomság felkutatására. Én három megoldást tudok erre.

Legkézenfekvőbb forrás a sarki cukrászda, vagy a szupermarket fagyasztópultja. Gyors, egyszerű megoldás, de szokás szerint utalnék a vele jövő káros adalékanyagokra. A parfék doboza tanulságos olvasmány.

Legegészségesebb egy limonádé vagy egy joghurt friss gyümölcscsel. Bármikor, bárhol, persze bio hozzávalókkal.

Az általam javasolt recept a kettő között van: már egészséges, viszont kissé még terheli szénhidrát- és cukorszintünket. Egyszerűen elkészíthető édeség, mely kipróbálva nem okoz csalódást, és fagyaltgép sem kell hozzá. Neve is van: Túrófagy.

50 dkg túrót 2 citrom reszelt héjával, 1 csomag vaníliás cukorral és 8-10 dkg porcukorral áttörök, átkeverek.

Hozzá adok még 2 dl habtej-szint (nem felferve), 2 dl natúr joghurtot és 2 dl tejfölt. Az egészet botmixerrel jól kikeverem, és a fagyasztóba teszem, egy zárható dobozban. A botmixeres keverést még 2-3 alkalommal meg kell ismételni, nagyjából félóránként.

Tálalás előtt 20-30 perccel kiviszem a fagyasztóból, adagolom, majd csokireszelék kerül a tetejére. Én egy kis meggyelével is kipróbáltam, finom lett.

Kiegészítő tipp: a citromhéjban több vegyi anyag maradéka lehet, ezért felhasználás előtt szódabikarbonás vízbe kell áztatni, majd leöblíteni. Vagy bio citrom, ha ismerjük a leőhlését.

Nagyon kiadós, fél adaggal is sikert arathatunk. Szerintem jól párosítható a térlől maradt befőttel, vagy friss idény gyümölcscsel.

Ha közben esetleg elromlik az időjárás, az sem baj. A jó idő visszatéréig egy kis fagyival vigasztalhatjuk magunkat. Jó hűsölést mindenkinek!

Mikóné Ormos Márta

Kapcsolatok

Amennyiben a jó emberi kapcsolatokról beszélünk. Úgy ám ezekből sokat lehet tanulni. Segíthetnek továbblépni a gondok megélésében. Elérhető, hogy okosabban tudjunk dönteni, de legalább is ügyesebbek lehettünk volna. Ez lehetne - elméletileg - a kapcsolati tőke kamatos kamata. Azonban, ha nem jól választjuk meg a partnereinket, akadhatnak buktatói is, adott esetben. Érdekes módon találkozhatunk olyasvalakivel, aki fényt, jókedvet, derűt hagy maga után. Este jobban alszunk el, könnyű álmunk lesz, ha álmodunk egyáltalán. Vidámabbak leszünk még másnap is. Simogat a szellő, kékebb az ég. Észrevesszük a finom illatokat.

Máskor meg valósággal elnehezülünk, ha olyasvalakivel hoz össze a bánatos élet, aki olyasmiket beszél, amittől majd földbe gyökerezik a lábunk. Elalvás előtt eszünkbe jut sok, más rossz történet is. Alig tudjuk leállítani magunkat.

Vajon mi zajlik le a lelkekben? Ez lehet a lelkek tánca, ahogy Müller Péter jeles írónk elemzi.

Aztán találkozhatunk olyan embertársunkkal is, lehet ez régi kapcsolat is, aki valamiért azt beszéli, amit mi szívesen hallani akarunk. Ezzel aztán jól tévútra vezényelhet minket. Erre pedig ostobaság lenne haladni. Az ilyen valakire jó lenne rákérdezni, leál-

lítva a beszélgetést: „Te sosem fáradsz bele abba, hogy másokat fárasztasz?”

Még az is előfordulhat ronda „beszólásokkal” találkozhatunk. Ezekről napokig szenvedhetünk. Ám az is lehetséges, aki erre fanyalodik, nem is ránk haragudott csak rajtunk vezette le sajnálatos feszültségeit. Mi pedig éppen csak rosszkor voltunk rossz helyen.

Persze könnyű tanácsokat osztogatni, nármint „ha egy csöpp eszed lenne, átlépnél az ilyen erőszakos, modortalan ember megnyilvánulásain”. Na ja, amíg mi többiek a jólneveltség útját járjuk, addig az illetőnek alig lehet fogalma mindezekről. Baráti körben hallottuk, hogy az egyik gondoskodó édesapa a tanácsot kérő leányának segítségét adott: „Drága kislányom a marhától csak marhahúst lehet ám várni”, - sose feledd. Talán a felesleges illúziók tévútra vezethetnek?

Az is egy jó nagy huppanás, amikor azt észleljük, nem feltételezik rólunk értelmi képességeinket. Azt hiszik, nem vesszük észre magunkat. Ilyen esetet is mesélnek.

Egy idős, jólöltözött szomszéd bácsi említette: állt a fedetlen buszmegállóban, zuhogó esőben. Hirtelen megállt előtte egy lefelé-tartó autó. Szívesen invitálta az ismeretiét, elvinné a villamosig. Amikor meghatódva

beült a kocsiba, szóba is elegyedtek. Kiderült a kedves „pilóta” egy vállalkozó. Adott is a kezébe néhány reklámcédulát - terjesztésre.

A jó múltkorában pedig egy volt hegyi szomszéd felajánlotta elviszi kocsival az illetőt egy árubemutatóra. Ez elég meglepő volt, hiszen korábban alig ismerték egymást. Jó idő elteltével aztán kiderült, ha a meghívó toboroz valakit meghallgatni az előadást, bizonyos számú delikvens után juttatás jár a promotáló cégtől.

A végső konklúzió az lehetne, a fura kapcsolatok révén megtanulhatjuk becsülni a jót. Hinni kell, a bajok idején is: mindig nem lehet kellemetlen. Mindig jön a derű. A természetben is a felhős, didergős idők után kisüt a nap.

Borúra derű - a mondás is így tartja. Igenis, ne hagyjuk magunkat! Jöhet bármi, felülkerekedünk. Slussz-passz!

A témakörtől úgy is búcsúzhatnánk: milyen jó dolog megelőlegezni - gondoljunk csak bele!

A szeretet, a barátság, a jóindulat olyan természetű: minél többet adunk belőle, meg sokszorozva kaphatjuk vissza, akár kamatos kamattal!

Ez a nemes gesztus pedig előbbre vihetné a Világot! Talán ...

W. Grass

Még egyszer a magyar kutyafajtákról

A magyar vizsla

A magyarság a kopón és az agáron kívül minden bizonnyal már az ősidőktől tartott solymászatkor használt vadászebeket (köztudomású, hogy fejedelmek, királyaink címerállata, eredetmondájának főszereplője a turul). A vadászebek csontvázeit, koponyáit megtalálhatjuk a X. századi sírokban, továbbá láthatjuk a IX.-XI. századi szíjvégeken és a lószerszámok veretein.

A XI. század magyar solymászebe még nem lehetett egységes küllemű vadászeb fajta. Inkább volt vizslahajlamokkal, és tulajdonságokkal bíró vizslamunkára idomított kopó.

Vizsla szavunkat vadászeb jelentéssel már a XII. században is megtaláljuk, magyar nyelvű szövegekben csak a XIV. századtól használatos. A XVI. századtól a török megszállás idejéből származó levelekből megtudhatjuk, hogy Kis-Ázsiából, Erdélyből, a hódoltság területéről török vadászebek kerültek a Magyar Királyság területére. A köznemesség jelentős számában kereskedőktől vásárolta, a főnemesség ajándékba kapta a

szultántól. Ezek a vadászebek kereszteződtek a Kárpát medencében már meglévő vadászeb fajtákkal (agár, kopó, solymászeb). Hatásuk minden bizonnyal számottevő lehetett, hiszen ezek az ősi egyiptomi vadaskutyáknak az arab törzsek által tovább finomított leszármazottai voltak. Az óegyiptomi agár és a kopó rövidszőrű és homokszínű volt, a mai magyar vizsla színével megegyezően. A keleti ősök öröksége tehát a domináns sárga szín. A magyar vizsla közvetlen őseinek a magyar solymászebnek a végleges kialakulását a török solymászebbel folytatott tömeges keresztezésnek köszönhetjük.

A solymászebeknek a mai fogalmaink szerinti vizslává való átalakulása a XVII. század vége és a XVIII. század legeleje közötti időben történt. Az 1700-as évek elején kezdődött meg a sárga vizsla rendszeres, kennelszerű tenyésztése a Zay főnemesi család kezelésében. A XVIII. század végére a Kárpát medence legelterjedtebb vizslája a „sárga vizsla”. A vizslát főleg a szárnyas vadak vadászatához és

nyomkövetésre használták. Egy 1929-ben kiadott törvény betiltja a kopózást, és engedélyezi a vizslával való vadászatot.

A magyar vizsla hegemoniájának, virágkorának az 1880-tól tömegesen behozott angol pointer és a még később behozott német vizslák megjelenése vetett véget. Ezeket nem nemesítési céllal, hanem a nyugati divat utánzása okán hozták be.

Szomorú tény, hogy a XIX. század végére már alig lehetett találni néhány egyedat az ősi sárgákból. Az 1910-es években mozgalom indult a fajta megmentéséért. 1920-ban megalakult a Magyar Vizsla Tenyésztők Egyesülete. Ettől kezdve a fajta minőségben és létszámban egy-

aránt látványos fejlődésnek indult. A rövidszőrű magyar vizsla mára már szinte az egész világon ismert, elterjedt, köszönhetően szépségének és tehetségének.

A magyar vizsla drótszőrű változatának kialakítása fajta-keresztezéssel történt a múlt század első felében. Ennek magyarizációját fölhozták, hogy a rövidszőrű magyar vizsla kiváló képességeit nagy hidegben, téli, vizes terepen nem tudja teljes mértékben kifejteni. Szükségnek látták egy, a téli vadászatokat jobban bíró drótszőrű változat megalkotását. Mára már nemzetközileg is elismert fajtává vált, de népszerűsége messze elmarad a rövidszőrű változatétól.

Hódosi József

Kutyaiskola – kell vagy sem?

Világviszonylatban is kiemelkedően kutyabarát nemzet vagyunk: felmérések szerint hazánkban 2,5 millió kutya él, ami a lakosságra vetítve óriási arány. Felelős kutyatartóknak azonban már nem lehet bennünket nevezni: ezeknek az állatoknak jó, ha a felét oltatják rendszeresen, és csak a töredékét viszik kutyaiskolába. De miért is kellene egy kutyának iskolába járnia?

Az utóbbi 100-150 évben megváltozott a kutyák helyzete: a vidéki gazdaságokból bekerültek a lakásokba, ahol nem kell már nyájjat terelniük, vércsapát követniük, csibészt fogniuk. Munkatársból családi kedvencekké lettek, ám a háziassítás során felhalmozott ősi tudásuk, energiájuk és tettekésségük ma is ugyanaz. Nem kell hozzá tudományos fokozat, csak józan ész, hogy belássuk: ezeket az energiákat le kell vezetni és irányítottan használni.

A jéghegy csúcsa: ha baj van.

Vannak olyan szélsőséges esetek, amikor egy gazda számára nem lehet kérdés, hogy szakértő segítségére van szüksége. Ilyen, ha a kutya agresszívan viselkedik, hiszen vesélyt jelent az emberekre vagy más állatok-

ra. Forduljon kutyaoktatóhoz az is, akinek a kutyája annyira félős, hogy nem mer sétálni. Akkor is segítségre van szükség, ha a kutya úgynevezett szeparációs szorongásban szenved: nem lehet egyedül hagyni, mert szétszedi a lakást, felássza a kertet vagy idegtépően csahol.

A fent említett helyzetek nemcsak azt jelentik, hogy súlyos gond van a kutyával, hanem – tetszik, nem tetszik – egyúttal a gazda tehetetlenségét is jelzik. De ez így természetesen: mi városi emberek nem úgy születtünk, hogy azonnal értjük a kutya nyelvét, és pontosan tudjuk, mire van szüksége az egészséges testi és lelki fejlődéshez. A jó kutyaiskola elsődleges célja az, hogy erre megtanítsa bennünket, így ezek a problémák ne is tudjanak kialakulni.

Gazdi, én tanulni akarok!

A kutya intelligens állat, szüksége van arra, hogy az alapvető fizikai szükségleteken túl az agya is meg legyen dolgoztatva. A munka-, terelő- vagy vadászkutyáknak (pl. német juhász, border collie, malinois, puli, vizsla) különösen nagy igényük van a szellemi foglalkozásra, de még a cuki kis ölebek is

igénylik a fejlesztő feladatokat. Ha ezt nem kapják meg, akkor lekötik őket magukat, és rombolásukkal akár pokollá is tehetik egy család életét. Ekkor jelenik meg a kétségbeesett gazdi a kutyaiskolán: az ő kutyusa nagyon rossz, valami probléma van vele. Nem lehetséges, hogy a kutyának valójában csak az élmény hiányzik?

A modern kor kutyájának arra is szüksége van, hogy megtanulja, hogyan kell a városban élni. Hiszen nem tudja, mi az a járda és villamos, ahogy azt sem, hogy a kisgyerekeket nem illik összenyalni, az étteremben pedig nem cuki hangosan ugatva követelni a finom falatokat. A városban nemcsak a saját kutyánk biztonsága, hanem az emberek és a többi kutya, macska és egyéb állatok nyugalma, valamint az alapvető kulturális szabályok betartása érdekében elengedhetetlen, hogy a kutyánk ismerjen néhány szabályt, és szót fogadjon nekünk. Ha pedig ezt mi magunk nem tudjuk neki megtanítani, kutya kötelességünk, hogy iskolába vigyük.

Rózsa Péter

a Szivárvány kutyaiskola alapító oktatója
www.szivarvanykutyaiskola.hu

A túranap élményei

Idén harmadik alkalommal, május 7-én rendezte meg lelkes önkéntesek közreműködésével az Útilapu Hálózat és az Óhegy Egyesület a Gaia Fenntarthatósági Túranapot. A Húvösvölgyből induló, némiképp rendhagyó teljesítménytúrán 12 kilométer hosszú sétát tettek meg a résztvevők a Hátár-nyereg, az Árpád kilátó és a Virágos-nyereg érintésével a Táborhegyi Népházban található célig.

A rendezvény nevének megválasztása beszédes. A görög mitológiában Gaia a föld istene, ő testesíti meg földanyát, aki a fenntarthatósági mozgalom egyik szimbólumává vált. A teljesítménytúrákon szokásos ellenőrző pontokon nem csak igazolópecsétet, de egy-egy játéklehetőséget is kaptak a résztvevők. Lehetett csoportosítani zöldségeket származási hely szerint, térképen elhelyezni az ország nemzeti parkjait vagy a bolygó éghajlati zónáit. Volt hulladékfeleségeket kap-

csolatos feladvány és lehetett vízlábnyomot tippelni. Kevesen gondolták például, hogy egy csésze kávé előállításához 140 liter, egy darab hamburgerhez 2400 liter édesvíz felhasználására van szükség.

Az időjárás nem ígérkezett túlságosan kegyesnek. Már az előrejelzések szerint meg volt az esélye, hogy a nagy mennyiségű csapadék lemossa a résztvevőket a hegyről. A megelőző éjszakán és a túra reggelén oly bőségesen ontotta vizes áldását az eső és a források görög istennője Dioné, hogy a Húvösvölgyi út alján buzgárként lövelltek ki magukból a csatornanyílások a csapadékvizet.

A rossz idő és a felázott talaj ellenére 81-en vállalkoztak a táv teljesítésére, mindannyian sikerrel. A legidősebb induló 73, a legfiatalabb 8 éves volt. Kisgyerekes családok és magányos túrázók is állták a sarat. Ki-ki saját tempójában, volt aki végig futva jutott el a célig, ahol elismerésül, ahogy az

a teljesítménytúrákon megszott, kitűzött és oklevelet kaptak. Természetesen az oklevél és az útvonalat leíró itiner is száz százalékban újrafelhasznált papírból készült, ahogy a nyomvonalat jelölő szalagok is

egy elnyűtt lepedő széthasogatásával lelték meg új funkciójukat. A rendezvény végére, mire a szalagokat begyűjtő „seprű” is a Népházba érkezett, még a nap is kisütött.

Tim Péter

Gabi néni - Éva néni

Ha éppen az Index újságírója egy júniusi hétvégén az Erdőalja úton haladt volna, már országos hír lenne belőle: molinóval volt tele egy harmadik kerületi iskola kerítése, és ezen a molinón a hála, a köszönet és az elismerés szavai voltak olvashatók.

Mégpedig a gyerekek tollából. Saját elhatározásukból készítették ezt a meglepetést, hogy ország-világ tudomást szerezzen róla: nekünk az Erdőalja iskolában ilyen tanító nénijeink vannak! Büszkék vagyunk rájuk és hálásak vagyunk értük.

A negyedikes gyerekek és szüleik meghívták a tanító néniket egy elkészítő műsorra, és szerették volna, ha az ünneplés már az utcán elkezdődik, ezért rakták ki az üzeneteket a kerítésre.

El is kezdődött, a meghatott tanító néni könnyekkel a szemükben vonultak be a jól ismert kapun, a gyönyörű virágokkal beültetett udvaron keresztül, hogy meghallgassák kedves tanítványaik búcsúműsorát.

És ezek a tanító nénik - mint kollegájuk

mondhatom - meg is érdemlik ezt a különleges elismerést. Lukácsné Farkas Gabriella és Faragó Éva tanítónők szakmailag és emberileg a példaképeink lehetnek. Milyen jó ezt leírni!

Tanítsanak még sok-sok gyermeket, tegyék széppé az alsós éveiket, alapozzák meg a tudásukat, faragjanak közösséget egy-egy gyerekcsapatból!

Ehhez kívánok erőt, lelkesedést, szeretetet:

Mikes Kriszta

Iskolai hírek

Az iskolai szünet a nyaralásról szól általában. Június elején már remekül sikerült osztálykirándulásokkal és a jó tanulmányi eredménnyel kombinált kiemelkedő közösségi munkával megérdemelt jutalomkirándulásokkal edzettek a nebulók hosszú szabadságukra. Szerették a paintball lehetőséget, amit az énekkari tevékenységükkel vívtak ki maguknak. A legnagyobb örömmel arról számoltak be, hogy tanáraikkal együtt fociztak, röplabdáztak, kosaraztak.

A ballagások idejét éltük. Iskolánkban már hagyománya van annak, hogy külön búcsúzzunk el nyolcadikosainktól, és külön tartjuk az évzáró ünnepélyt. Idén is így

történt. Nagy öröm volt viszontlátni a tanév utolsó hónapjait Ausztráliában töltő diákunkat, aki néhány nappal megrövidítette nyelvi tanulmányait, hogy jelen lehessen az általános iskolai éveket lezáró, legszebb ünnepünkön. Szó szerint a Föld másik oldaláról igyekezett haza. Neki, és eddigi nyolcadikosainknak vidám nyarat, valamint sikeres középiskolai tanulmányokat kívánunk. Visszavárjuk Őket az őszi évkezdő sulibulin.

Az évzáró ünnepélyen, évfolyamainkon összesen 80 kitűnő eredményű diáknak adott át oklevelet és ajándékkönyvet az igazgató úr. Speciális oklevelet kapott Kádár Margit, akinek év végi bizonyítványa mind a nyolc évfolyamon kitűnő volt.

Elkezdődtek a nyári táborok. Tanítványaink Sóstón mulatják az időt július első hetében, majd a Laborc utcai lehetőségeket vehetik igénybe pedagógusok felügyelete alatt.

Hamar el fog szállni ez a nyár is. Már most készülünk a beiratkozott 31 elsősünk fogadására. Az óvodából az iskolába érkezésüket gólyatáborral könnyíti meg a két elsős tanító néni. Gabi és Éva néni nagyszerű napokat terveznek augusztus 28-a és 30-a között. Szeretettel várjuk leendő elsőseinket.

Kádár Eszter

A végzősök ötnapos kirándulása

Az ifjúság már az elmúlt években kérdezgette, hogy miért nem megyünk ötnapos kirándulásra. Erre most, a végzős társaságomnál érkezett el az idő. Ábrahámhegyen, egy

vízparti telken töltöttünk öt napot. Az első nap a pihenésé, a nyaraló szobáinak belakásáé volt. Ezen a napon nem sikerült fürödni a Balcsiban, mert az előző esti hidegfront jócskán lehűtötte a tó vizét.

Másnap Badacsonyba mentünk, ahonnan áthajóztunk Fonyódra, és mindkét fonyódi kilátóból megtekinthettük a Balaton-felvidék csodálatos panorámáját. Késő délután ugrálással egybekötött fürdőzéssel zártuk a programokat.

Pénteken Salföldre gyalogoltunk, ott kétlovas kocsin elkoscsikáztunk a pálos templomromig, majd a vállalkozó kedvű ifjak lovagolhattak is. A nap fáradalmait ismét a strandon pihentük ki.

Szombat reggel szemerkélő esőre ébredtünk, így az aznapra tervezett szigligeti túra elmaradt. Helyette reggelire rántottát, délben palacsintát ehettek a gyerekek, és mivel délutánra kisütött a nap is, nem maradt el az aznapi fürdőzés. Este táborútznál beszélgetve, zenét hallgatva búcsúztattuk a nyolc évet.

Vasárnap délelőtt – a reggeli bundás kenyér után – a takarításé, a rendrakásé volt a főszerep. A jókedvű, ámde fáradt csapat (nem sok alvás volt a négy éjszakán) 16 órára ért a Déli pályaudvarra.

A visszajelzésekből arra következtettek, hogy mindenki jól érezte magát.

*Nagy Árpád
osztályfőnök*

„Templomok a talpuk alatt”

az Óbudai Múzeum új, középkori állandó kiállítása

A középkori Óbuda (a 13. századig Buda!) egyházi alapítású káptalani városa az oklevelek adatai alapján a hajdani római erőd és a római légióstábor északi részén helyezkedett el; a mai Fő tér, Szentlélek tér környékén. Talán már Szent István, de nagyobb valószínűséggel utóda, Orseolo Péter alapította az első óbudai káptalant. Az egyházi testület – amely kiállíthatott hiteles pecsétjével megerősített okleveleket bármilyen jogügyletről – a középkor végéig hivatalosan *Buda káptalannak* nevezte magát az új, budai királyi központ elkészülte után is. Bár az Óbuda területén végzett ásások általában leletmentés jelleggel és nem előre eltervezettként történtek (épület-szanálások, alapozások, közmű-építkezések nyomán) de az ásások eredményei így is igazolták az oklevelek leírásait. Ezek alapján a mai Fő téren álltak a prépostsági (a 11. századi Szent Péter és a 14. századi Szűz Mária) templomok, a prépost palotája, a kanonokok háza, raktár-és lakóépületek valamint az első királyi kúria. Itt működött az első fővárosi egyetem is. Egy-egy épület az évszázadok viharos történelmi eseményeiben nem mindig semmisült meg teljesen; sokszor a rombadólt helyén, annak köveiből új, a régít is felülmúló alkotás született. Így épült fel a római romokon az Orseolo Péter alapította Szent Péter templom, amelynek építését Szent László király fejezte be. A székesfehérvári koronázó templomhoz hasonló nagyszárendű bazilika a tatárjárás idején

súlyos károkat szenvedett, teljes helyreállítására soha nem került sor. Köveinek egy részét beépítették a mellette a 14. században Piast Erzsébet királyné és fia, Nagy Lajos király által alapított Szűz Mária templomba, amelyet 1349-ben szenteltek fel. A Szent Péter templom teljes elbontására Mátyás király idejében került sor: az építőanyagot – pápai engedéllyel – az óbudai pálos templom és kolostor építéséhez használták fel. A gótikus Mária templom lenyűgöző szépségéről a Mátyás király udvarában, követségben járt Petrus Ransanus, nápolyi püspök is elragadtatás-

sal írt. A templomot – ahogyan sajnos Óbuda más középkori épületeit is – a török seregek felgyújtották, köveinek egy részét saját építkezéseikhez szét-hordták. A még álló falmaradványokat a 18. században Óbudát birtokló Zichy-család bontotta el illetve használta fel kastélyának építéséhez. Így tehát ránk, a kései utódokra már csak a régészet segítségével feltárt romok és az ezek alapján elkészített rekonstrukciók maradtak. Az Óbudai Múzeum új állandó kiállítása a középkori Fő tér egyházi épületeinek történetét, sorsát követi végig a múzeum pincéjében

fennmaradt alapfalmaradványok, a templomok rekonstrukciós rajzai, a Mária templom makettje és a középkori Óbuda madártávlati térképe segítségével. (A rekonstrukciók terveit a kutatások alapján Buzás Gergely régész készítette el.) Megtudhatjuk, mit is jelent az, hogy a templomok a „talpuk alatt” rejtőznek. A kiállítás egyben szeretne hozzájárulni ahhoz, hogy látogatók megismerhessék az egykori középkori királyi székhely egyházi központjának a korabeli Európa művészetével egyenrangú alkotásait, építészetét, valamint Piast (Lokietek) Erzsébet királyné óbudai „mecénási” szerepét.

*Benyóné Dr. Mojszis Dóra és
Benyó Gergely,
a kiállítás kurátorai, az Óbudai
Múzeum munkatársai*

Óbudai búcsú annakidején

Régi hagyomány, hogy június hónap utolsó hétvégén, illetve a Péter-Pál naphoz (június 29.) legközelebb eső időpontban búcsúkat és körmeneteket tartanak. Nem volt ez másként Óbuda földjén sem. A Szent Péter és Pál tiszteletre megrendezett óbudai búcsú messze földön híres volt. Nemcsak konvencionálisan az aratás és az új kenyér ünnepét tartották ekkor, hanem a majd ezeréves óbudai plébánia védőszentjeiről is megemlékeztek. A búcsú és a körmenet lebonyolítása, annak körülményei természetesen sokat változtak az évszázadok alatt, kivéve annak ünnepé-

lyességét és a résztvevők emelkedett jókedvét. A városrészben élő németajkúaknak, a sváboknak külön ünnepük is volt ekkor, mégpedig a Kirschen Kiritog, azaz a „Cseresznyés búcsú”. Évről-évre megtartották e jeles eseményt, évszázadokig tartva a hagyományt. A búcsú napján tódultak az emberek Óbudára, jöttek Pestről és Budáról, valamint a környező településekről egyaránt. Egymást érték az árusok bódéi, a mutatványosok sátrai, mozdulni is alig lehetett. Hajóhinták és ringlispílek várták a látogatókat a Flórián téren, majd tovább a Polgár tér, Tavasz utca, Kiskorona

utca irányába. Az ünnepség központja mégiscsak a Szent Péter és Pál templom volt, ahol ünnepi misét tartottak, majd innen indult a körmenet. Díszes felvonulást rendeztek az ünnep tiszteletére, egész nap hangos muzsikaszó volt hallható. Jókedv, vidámság, hagyománytisztelet, erről szólt ez a nap. Volt idő, amikor az ilyen jellegű összejöveteleket (itt elsősorban a körmenetre gondolunk) nem lehetett tartani, évtizedek múltak el így. Napjainkra azonban ezek az akadályok elhárultak és ismét méltóképpen emlékezhetünk Szent Péterről és Pálról, ünnepelhetjük az aratást és az új kenyeret, a cseresznye érését, a nyarat és mindenekelőtt egymást.

Horváth Péter

AZ EGYESÜLET HÍREI

„Egynek minden nehéz,
sokaknak
semmi sem lehetetlen”

Köszönet az Óhegy Napokért

Köszönet a többhónapos szervező munkáért Benyóné Dr. Mojszis Dórának, a Felolvasó Színház rendezőjének Raffinger Évának, és a színház minden tagjának. Pál Szilveszter ifjú gitárművésznek, aki most is korszakhoz illő zenével gazdagította műsorunkat. A Wisocky Légió tagjainak, akik végvári vitézekként köszöntötték a közönséget, emelve a rendezvény fényét! A szakács- és cukrászverseny zsűri minden tagjának, akik feláldozták szabadidejüket, és felvállalták döntésüket minden következményét.

Köszönet Novath Ildikónak a kellékek beszerzéseért, a pénzügyek kezeléséért, és gondnokainknak, a Gáspár családnak, a rendületlen helytállásért.

Köszönjük a rendezvény támogatását Viniczai Sándornak, aki az Óhegy Napok vacsorájához idén is hozzájárult, egy vadashoz illő remek vörösborral, az Óbudai Múzeumnak, amiért kiadványaiból eseményhez illő válogatást ajánlott fel a szakács- és a cukrászverseny győzteseinek, Koch Danica mestercukrásznak, a cukrászszűri elnökének, aki a két győztes cukrásznak öt-öt ezer forintos süti-utalványt adományozott!

És köszönet a közönségnek, akik a rengeteg más óbudai program ellenére az Óhegy Napok rendezvényeit tisztelték meg jelenlétükkel!

az Egyesület Vezetősége

ÓHEGY-HÍREK

HAVILAP (MKM 226.674/1998)

Kiadja: Óbuda-Hegyvidékiek Egyesülete,
1037 Bp., Toronya u. 33. Tel.: 30-230 6994

E-mail: egyesulet@ohegy.hu, www.ohegy.hu

Felelős kiadó: Felcsuti László elnök.

Szerkesztő: Mikes Kriszta, Dienes Andrea.

Hirdetésfelvétel:

Óhegy Egyesület. Telefon: 70-325 3416

Előkészítés: Petít Typo Bt.

Nyomás: Granatalma O.Sz.Sz.

Megjelenik: 3000 példányban

Nemzeti
Együttműködési
Alap

Autóbusszal a Dráva mentén

Öt napon át kalandoztunk a határfolyó két oldalán, amely elválasztja Somogy és Baranya megyénket a Horváth területen lévő Belovár-körös és Verőce vármegyéktől. Már az első nap láttuk, ahogy a sebes folyású Mura Órtilosnál a Drávába torkollik, aztán négyszer szeltük át a folyót, jártuk be az egykori határzóna településeit.

Az első nagy élmény volt a frissen felújított Varasd barokk belvárosi utcái, és a vára, aztán másnap újra a magyar oldalon járva Órmánság falvai, Sellye, Drávaiványi, Kőrös, Adorjás, Kovácshida, azok templomai festett fakazettás mennyezetei, karzatai, majd Túrony árpád-kori temploma. Aztán újra horváth területen Valpó vára, Eszék városa, Tökös vadaskastélya és parkja okozott élményt, de a Drávát sem hagytuk ki.

A Kopácsi-rét természetvédelmi területén elterülő mocsaras, sekély holtágon hajókáztunk. Szakvezető mutatta be a faágakról felreppenő madarakat, a rétisast, a kis kócsagot, a nyári ludat, a cigányrécét, a szürke gémet, azonban csak töredékét annak a 300 madárfajnak, ami a területen fészkel. Aztán elhagytuk ezt a mesés, csendes, zöld világot, és egy villányi borpincében jót vacsoráztunk.

Az utolsó nap reggelén Pázmándi Tóni útitársunk szobrait fotóztunk az egykori, siklósi művésztelep udvarán. Öröm volt nézni az érdekes, szép szobrokat, de szomorúság volt látni elhagyatott környezetüket. Siklós felújított vára, belső kiállításai, kilitikus kápolnája, meg a szép kilátás a várfalokról azonban sokakat lenyűgözött.

Cserkút Árpád-kori temploma után következett Fekede, a nemrég önerőből felújított falu. Meglepő volt a főutca arculatát meghatározó parasztházak sora. Oromzataik a festett és

vakolt díszekkel, a faragott bejárati ajtók a színes üvegablakokkal. Olyanok, mintha díszletek lennének, az utcákon pedig rend és tisztaság. Hát így is lehet élni. Programjainkat vé-

gül egy paksi halvacSORA zárta. Aki további részletekre is kíváncsi, az majd eljöhet a szeptember 12-i beszámolónkra, a Tábórhelyi Népházba.

Felcsuti László

HEGYVIDÉKIEK INGATLANIRODÁJA

Építési telkek, családi házak, új építésű
és használt lakások értékesítése és bérbeadása

ÓBUDALUX INGATLANIRODA

Forster Judit
irodavezető-építész

150 aktuális ingatlan kereső ügyfél, 300 eladó vagy kiadó ingatlan ajánlat

TESTVÉRHEGY
TÁBORHEGY
REMETEHEGY
MÁTYÁSHEGY
ARANYHEGY
ÜRÖMHEGY

1037 Budapest,
Erdőalja út 46.

E-mail: obudalux@oi.hu

HÍVJON BIZALOMMAL!

06 30 696 6969

www.obudalux.hu | www.obudaihegyvidek.hu

SÁGI MAGDI INGATLANIRODÁJA

Óbuda - Hegyvidéki ingatlanok
ÉRTÉKESÍTÉSE, BÉRBEADÁSA

Sági Magdolna irodavezető
1037 Budapest, Hegyláb u. 5.
Mobil: 06 30 378 5113
E-mail: sagimagdi1@gmail.com
www.sagimagdi ingatlan.com

HOLISZTIKUS KOZMETIKA

SZEMÉLYRE SZABOTT KEZELÉSI PROGRAMMAL,
ADRIENNE FELLER ÉS PANAROM TERMÉKEKKEL

Farkas Timi 06 20 936 3218

Gyógymasszázs, gerincterápia

Volenszki Tímea 06 20 491 1844

Kéz- és lábápolás

Esztétikai és gyógypedikűr
Csizmás Fruzsina 06 20 284 8818

AromaBeauty Szépségszalon

1031 Bp., Torma Károly u. 13. [obuda.aromaszepseg](https://www.facebook.com/obuda.aromaszepseg)

BÚTORKLINIKA A HEGYEN

Antik bútorok szakszerű javítását,
korhű restaurálását
vállaljuk.

Telefon: 388-2464
Mobil: 06 30 845-6186

„BABÁZNI NYÁRON IS JÓ!”

Mama Relax Stúdió

Kismamáknak: torna, jóga,
szülésfelkészítés „Dajkáló”
és „Maminbaba”
(hordozós latin fitness)

Facebook: **Mama Relax Stúdió**
Honlap: www.mrsobuda.hu
E-mail: mrsobuda@gmail.com
Telefon: +36 70 774 4166

„Építs robotot!”

Tábor a Táborhegyen

**augusztus 21-től augusztus 25-ig
minden nap, 8:00 és 16:00 között.**

Ha 4–6. évfolyamos vagy, és szeretnéd megismerni
a robotépítés rejtelmes világát, építs és programozz
saját robotot a LEGO® Mindstorms® robotépítő
készlet segítségével!

Jelentkezz augusztus 10-ig
e-mailben az info@provektor.hu címen!

Siess! A maximális létszám csak 18 fő.

Az ötnapos tábor térítési díja 30 000 Ft, amely
a napi étkezések és a délutáni programok költségét
is tartalmazza.

**További részletek a
www.provektor.hu weblapon,
vagy a +36 30 256 0437 telefonszámon.**